

Миланъ ни обявилъ война въ 6 часа сутринята. Майоръ Гуджевъ въ видѣтъ на сърбитѣ, обходи всичкитѣ заети ложементи, поздрави войницитѣ съ обявлението на войната и имъ каза по нѣколко насърдчителни думи, на които тѣ съ ентузиазмъ отговорихъ съ „постараемся“ и съ дружно и непрѣкъснато „ура“ го изпровождахъ. Незнаехми защо сърбитѣ, прѣдъ очитѣ на които се вършеше това, останахъ съвършено спокойни; ний въ подобенъ случай бѣхме готови да ги поздравимъ съ нѣкой и другъ залпъ, но тѣ въ този день, като никога, се показахъ миролюбиви. Майоръ Гуджевъ прѣгледа всичкитѣ работи извършени на позицията и, при всичко че бѣхъ направени безъ съдѣйствието на сапѣри, той остана много доволенъ отъ тѣхъ. Когато видѣ водотводнитѣ канали прѣдвидени и направени тамъ, къдѣто имъ бѣ мѣстото, той нестерпѣ да не каже, че нашитѣ окопи сж по на мѣсто и по згодно направени отъ нѣкои, които билъ видѣлъ направени отъ сапѣри на другитѣ позиции. Разбира се, че туй бѣ комплиментъ, но доста искрено казанъ. Следъ това, благодари на всички ни, каза ни нѣколко насърдчителни думи, събщи ни, че ще ни дойде на помощъ 2-а дружина и като ни пожела „добъръ успѣхъ“, замина за Трънъ.

Заповѣдано бѣ на войницитѣ да пазятъ същата дисциплина въ произвежданието на огъня, както и прѣзъ вчерашний день, т. е. да стрѣлятъ само когато имъ се прѣдстави добра цѣль. Това се спази до 2 часа по пладнѣ, когато единъ войникъ отъ силно нервно напъжение нечаянно гръмна. Този гръмежъ послужи за сигналъ на единъ жестокъ огънь, когото сърбитѣ открихъ съ залпове отъ всичкитѣ укрѣпления. Тѣй се започна прѣ-